

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 35.725.124
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Андрій КОЗОЛИС**, 1981 року народження, громадянин України, освіта вища: у 2020 році закінчив Національний університет «Одеська юридична академія» та здобув ступінь вищої освіти магістр за спеціальністю «Право», працює на посаді доцента кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Міністерство оборони України, м. Львів, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Право».

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.725.124, утворена наказом Львівського державного університету внутрішніх справ, Міністерства внутрішніх справ України, м. Львів від 05 травня 2025 року № 216, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради - Ольги ЗАЯЦЬ, доктора юридичних наук, доцента, професора кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ

Рецензентів -

Альони ДУТКО, кандидата юридичних наук, доцента, доцента кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ
Марії BOBK, кандидата юридичних наук, доцента, доцента кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ

Офіційних опонентів -

Алли ГЕРЦ, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри цивільного права та процесу юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка
Христини ТЕРЕШКО, кандидата юридичних наук, доцента, доцента кафедри медичного права факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького,

на засіданні «04» липня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» Андрію КОЗОЛИСУ на підставі публічного захисту дисертації «Цивільно-правове регулювання відносин у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано у Львівському державному університеті внутрішніх справ, Міністерство внутрішніх справ України, м. Львів.

Науковий керівник Христина МАЙКУТ, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для досліджуваної галузі знань, та характеризується єдністю змісту, а також точністю викладення матеріалу.

Дисертаційна робота є завершеною науковою працею, у якій здійснено комплексне науково-теоретичне дослідження цивільно-правового регулювання відносин у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України, за результатами якого зроблено висновки та запропоновано пропозиції з метою вдосконалення правового регулювання в означеній сфері.

У дисертаційному дослідженні уперше зроблено висновок про цивільно-правовий характер відносин, які виникають на підставі договору у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України, запропоновано визначення поняття означеного договору; запропоновано дефініцію «реабілітаційної послуги»; запропоновано розглядати охорону прав учасників бойових дій внаслідок військової агресії проти України у сфері надання їм реабілітаційних послуг в широкому та вузькому значенні; визначено поняття захисту прав учасників бойових дій внаслідок військової агресії проти України у сфері надання реабілітаційних послуг; удосконалено підхід щодо участі реабілітаційних закладів, реабілітаційних установ, інших закладів охорони здоров'я як суб'єктів медичних правовідносин у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України за наявності низки ознак: а) укладеного з учасником бойових дій чи іншим уповноваженим суб'єктом договору про надання реабілітаційних послуг; б) організаційної єдності та наявності відокремленого майна, прямо або опосередковано призначеного для надання реабілітаційних послуг; в) державної реєстрації в установленому законом порядку; г) ліцензії на провадження медичної практики; д) належної, підтвердженої документально кваліфікації в персоналу, що безпосередньо надаватимуть реабілітаційні послуги; підхід щодо регулювання способів цивільно-правового захисту прав та інтересів у сфері одержання реабілітаційних послуг учасниками бойових дій внаслідок військової агресії проти України; набули подальшого розвитку твердження, що договір про надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України може мати як відплатний характер, так і безвідплатний характер; положення, відповідно до якого, оскільки значна частина реабілітаційних послуг надається державними та комунальними закладами та установами охорони здоров'я, які мають статус некомерційних суб'єктів господарювання, на них не поширюються приписи ЦК України про публічний

договір; підхід, що на учасників бойових дій, як споживачів реабілітаційних послуг, поширюється Закон України «Про захист прав споживачів»; позиція, про невичерпність переліку суб'єктів надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України; положення щодо спеціального правового статусу пацієнтів – учасників бойових дій в сфері надання реабілітаційних послуг; висновок щодо невідомості третейським судам спорів у зв'язку з наданням реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України; запропоновано внести відповідні зміни до законодавства з метою вдосконалення правового регулювання в означеній сфері.

Дисертація виконана державною мовою, відповідає Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а обсяг її основного тексту відповідає вимогам освітньо-наукової програми «Право».

Аспірант має 7 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 статті у наукових фахових виданнях України категорії «Б», зокрема:

1. Kozolys A. Concepts and types of civil relations in the field of provision of rehabilitation services to participants of combat actions as a result of the military aggression of the Russian Federation against Ukraine. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Право*. 2022. Випуск 73. Ч. 1. С. 75-80. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.73.13>;

2. Козолис А.Р. Поняття та правова природа реабілітаційних послуг: цивільно-правовий аспект. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. №3. С. 171-174. URL: http://www.lsej.org.ua/3_2023/38.pdf. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-3/38>;

3. Козолис А.Р. До питання суб'єктного складу цивільних відносин у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України. *Актуальні проблеми держави і права*. 2023. № 100. С. 74-82. DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v100.2023.8>.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження та рекомендації:

1. Ольга ЗАЯЦЬ, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ, яка звернула увагу, що:

1) цікавим і таким, що збагатить подальші наукові пошуки в окресленій сфері, є здійснення порівняльного аналізу законодавства про надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій у зарубіжних країнах, та запозичення їх позитивного досвіду для правового регулювання досліджуваних відносин у національному законодавстві.

2. Альона ДУТКО, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри

цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ, яка надала позитивну рецензію, та зауважила:

1) потребує уточнення авторська дефініція договору про надання реабілітаційних послуг з огляду на необхідність відображення комплексного підходу до визначення вказаного поняття з включенням усіх ознак, які характерні для договорів про надання реабілітаційних послуг;

2) заслуговує на увагу позиція, що на основі принципу свободи договорів можливо формувати «власні» ефективні способи захисту прав та інтересів, зумовлені специфікою послуг, особливостями суб'єктного складу реабілітаційних послуг, однак, варто було б визначити критерії, яким мають відповідати такі «власні ефективні способи захисту».

3. Марія BOBK, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ, яка надала позитивну рецензію, та зауважила:

1) варто погодитися з підходом, що цивільно-правова відповідальність у сфері відносин з надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України може мати договірний, позадоговірний характер або змішаний характер. Водночас підлягає обґрунтуванню авторська позиція щодо співвідношення договірної та деліктної відповідальності у справах, коли шкода життю чи здоров'ю заподіяна в ході виконання договірних обов'язків у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій, як, врешті, і будь яким учасникам цивільних відносин;

2) слід було б висвітлити питання, що означає «здійснення послуг дотичних до надання медичної допомоги» і як це корелюється з тим, що, відповідно до чинного законодавства України, для провадження медичної практики суб'єкт господарювання повинен одержати відповідну ліцензію у встановленому порядку.

4. Алла ГЕРЦ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права та процесу юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, яка надала позитивний відгук та зауважила:

1) обґрунтовуючи підхід щодо участі реабілітаційних закладів, реабілітаційних установ, інших закладів охорони здоров'я як суб'єктів медичних правовідносин у сфері надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України за наявності, зокрема, ліцензії на провадження медичної практики, варто було б додатково звернути увагу на співвідношення понять «реабілітаційна послуга» та «медична практика» та конкретизувати, чи завжди необхідною має бути наявність відповідної ліцензії для надання реабілітаційної послуги;

2) характеризуючи договір про надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій внаслідок військової агресії проти України з точки зору його відплатності чи безвідплатності, варто було б додатково аргументувати, чи застосовується до цих договорів презумпція оплатності правочину та за яких умов такі договори будуть безвідплатними.

5. Христина ТЕРЕШКО, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри медичного права факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, яка надала позитивний відгук та зауважила:

- 1) варто додатково обґрунтувати позицію на користь доцільності здійснення правового регулювання відносин щодо надання реабілітаційних послуг учасникам бойових дій в межах окремого розділу Медичного кодексу України;
- 2) потребує додаткового пояснення питання існування диференційованих підходів до механізмів реалізації права на реабілітаційну допомогу учасниками бойових дій залежно від наявності/відсутності факту їх перебування на військовій службі.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.725.124 присуджує Андрію КОЗОЛИСУ ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», освітньо-наукова програма «Право».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

**Голова разової
спеціалізованої вченої ради
доктор юридичних наук, доцент**

Ольга ЗАЯЦЬ

